

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.32/2021/9. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, a 2021. június 2. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta az alábbi

Í T É L E T E T:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt HA vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2020. december 10. napján kelt 511.B.288/2020/15. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott terhére rótt bűncselekmény jogszabályi megjelölésénél feltünteti a Btk. 176.§ (3) bekezdés 4. fordulatát is.

A vádlott által bűnügyi felügyelet hatálya alatt töltött idő csak 2019. május 6. napjáig számítandó be a kiszabott szabadságvesztésbe.

Az elkobozni rendelt – T.87/2019. számon kezelt – tárgyak közül a 34. tétel alatti „Oximetholon” tabletták és a 37. tétel alatti kék színű metándienon tabletták tiltott teljesítményfokozó szerek.

A megállapított bűnügyi költség összegéből a vádlott 1.249.068 (egymillió-kétszáznegyvenkilencezer-hatvannyolc) forintot köteles az államnak megfizetni, míg a fennmaradó 28.432 (huszonnyolcezer-négyszázharminckét) forintot az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlottal szemben 2021. február 17. napján ismét elrendelt, közigazgatási terület elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet befejező időpontja 2021. június 2., és a vádlott személyazonosító okmányának száma 002300 CE.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2020. december 10. napján kihirdetett 511.B.288/2020/15. számú ítéletében HA vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk.176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és lőfegyverrel való visszaélés büntetében [Btk.325.§ (1) bekezdés a) pont], és ezért – halmazati büntetésül – 7 (hét) év szabadságvesztés büntetésre és 6 (hat) év közügyek gyakorlásától eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg azzal, hogy a vádlott annak kétharmad része letöltése után bocsátható feltételes szabadságra. A vádlottal szemben továbbá 1.277.500 forint vonatkozásában vagyonekobzást rendelt el. A szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a vádlott által őrizetben és bűnügyi felügyeletben töltött időt, utóbbit akként, hogy 5 nap bűnügyi felügyelet hatálya alatt töltött idő felel meg egy-egy napi szabadságvesztésnek. Határozott az eljárás során lefoglalt tárgyakról és a bűnügyi költség vádlott általi viseléséről is.

[2] Az ítélet ellen az ügyész súlyosításért, a vádlott és védője elsődlegesen a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény minősítésének megváltoztatása, a lőfegyverrel visszaélés büntetékének vádja alóli felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2021. február 1. napján kelt BF.57/2021/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartva a védői indítványokat alaptalan minősítette. Vélekedése szerint a perrendszerűen lefolytatott eljárás eredményeképpen mérlegeléssel megállapított történeti tényállás megalapozott, mindössze az elítélési adatok közt észlelt egy elírást a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság határozatának jogerőre emelkedésének időpontja tekintetében, amelynek helyesbítését látta indokoltnak.

Kifejtette, hogy a törvényszék indoklási kötelezettségének a szükséges körben eleget tett, számot adott arról, hogy a vádlotti védekezést miért nem tartotta elfogadhatónak, s hogy tényállását milyen bizonyítékokra alapította. Érvelt azzal, hogy a terhelt a kábítószerrel érintően akkor terjesztett elő érdemi védekezést, amikor már olyan személyre tudott hivatkozni, aki időközben elhunyt. Tagadta, hogy a lefoglalt füzetben az ő írása szerepelne, ugyanakkor még egy laikus számára is megítélhető, hogy bár nem minden bejegyzés azonos személytől származik, ugyanakkor a vádlott a füzet tartalmával tisztában volt, s ő maga is rögzített adatokat. A bejelentést a házkutatás adatai alátámasztották, a telefonos üzenetek pedig azt igazolták vissza, hogy számos találkozó egyeztetésére került sor a terhelt részéről.

Álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékokból logikailag megfelelő következtetést vont le a törvényszék mindkét bűncselekmény vonatkozásában, és a tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, cselekményeinek minősítése törvényes.

A büntetés kiszabása körében irányadó tényezőket alapvetően megfelelően vette számba a törvényszék, azonban véleménye szerint nem vette figyelembe kellő súllyal, hogy a kábítószerhez kötődő bűncselekmények nagymértékben elszaporodtak, és ezért az alkalmazott büntetés sem a speciális, sem a generális prevenció szempontjainak nem felel meg, indokolt súlyosabb, a középértéket jobban megközelítő büntetés alkalmazása a vádlottal szemben.

Az ítélet egyéb járulékos rendelkezéseit zömében törvényesnek értékelte, azonban észrevételezte, hogy az elkobzással érintett bűnjelek körében indokolt lett volna a kábítószeren kívül az engedéllyel nem rendelkező gyógyszerek megnevezésének feltüntetése. Ezen túlmenően, mivel ezekkel kapcsolatban a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítására nem került sor, az ezzel összefüggésben felmerült 28.432,- Ft szakértői díjnak a vádlottra terhelése sem indokolt.

Hivatkozott még arra, hogy a vádlott csak 2019. május 6. napjáig állt meghatározott ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyelet hatálya alatt, ekkor ugyanis a Budai Központi Kerületi Bíróság nyomozási bírása 18.Bny.1030/2019/2. számú végzésével a bűnügyi felügyelet magatartási szabályait módosította oly módon, hogy a terheltnek település1 közigazgatási területének engedély nélküli elhagyását tiltotta meg. Így álláspontja szerint a 2019. május 7. napjától 2019. május 15. napjáig meghatározott közigazgatási területre korlátozott bűnügyi felügyelet a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján nem számítható be a büntetésbe.

[4] Összességében azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 511.B.288/2020/15. számú ítéletének rendelkező részét a Be. 606. § (1) bekezdését figyelembe véve a büntetést kiszabó részében változtassa meg, s alkalmazzon HA vádlottal szemben súlyosabb büntetést, a bűnügyi felügyeletben töltött időnek a kiszabott büntetésbe történő beszámításáról szóló rendelkezést, a bűnjelekre és a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést pontosítsa, az elírást javítsa, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

[5] A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában elsőként az elsőfokú bíróság bizonyíték-értékelő tevékenységét támadta. Meglátása szerint önmagában az, hogy egy vallomás külső szemlélő számára logikátlanak tűnik, nem jelentheti egyúttal annak valótlanságát is. A rendőri jelentésbe foglalt beismerés esetében pedig kiemelte, hogy a vádlott elfogása idején kábítószeres befolyásoltság alatt állt, aminek szemmel látható jeleit az említett rendőri jelentés is rögzítette, így annak elfogadhatósága nyilvánvalóan kizárt.

A bíróság megalapozott indok nélkül vetette el a vádlotti védekezést, holott azzal szemben az ítéletben csak annyit tudott felhozni a bíróság, hogy az „elfogadhatatlan”, annak már indokát nem adta, hogy miért tartotta annak. A toxikológus és vegyészszakértői vélemények legfeljebb azt támaszthatják alá, hogy a vádlott otthonában kábítószeret tartott és azokból fogyasztott is. Szerinte a mobiltelefonos üzenetváltások alapján sem lehet olyan

következtetést levonni, hogy a vádlott a potenciális vásárlókkal tartotta volna telefonon keresztül a kapcsolatot. Az sem mutat arra, hogy a vádlott kábítószer- kereskedelemmel foglalkozott volna, hogy a lakásán egy füzetet találtak, ugyanis annak eredete, tartalma és bizonyító ereje is erősen megkérdőjelezhető. Az ezzel kapcsolatos vádlotti tagadás elvetésére sem adott indokot az elsőbíróság, amelyet amiatt is aggályosnak tartott, hogy a füzetben található kézírás eredetével kapcsolatosan igazságügyi írásszakértő nem került kirendelésre a vádhatóság részéről.

[6] Érvelt a kábítószer- kereskedelem büntettének vonatkozásában az 1/2007. számú BJE határozatban, valamint az 57. BK véleményben foglaltakkal, amelyek alapján vélekedése szerint nyilvánvalóan nem állapítható meg a kereskedelem, mint elkövetési magatartás, ugyanis a vádlott egyértelmű magyarázatot adott arra az egyébként kétségtelen tényre, hogy miért volt a tartózkodási helyül szolgáló ingatlanban szerte kábítószer elrejtve, illetve, hogy miért volt mérleg és zacskók a lakásban.

[7] Így szerinte a vádlott terhére csupán a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és az (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő, jelentős mennyiségű kábítószer tartásával megvalósított kábítószer birtoklásának büntette állapítható meg, amelynek a büntetés enyhítéséhez kell vezetnie.

[8] A lőfegyverrel visszaélés büntettének vádja tekintetében a vádlott első alkalommal tett nyilatkozatával érvelt, mely szerint a fegyverekről nem tudott, azt a kutatáskor látta először. A vádlott – későbbi vallomása értelmében - nyilvánvalóan nem kívánta esetlegesen terhelni rokonát, rokonait a bűncselekmény elkövetésével, azonban saját magát is tisztázni szeretne volna, ebből fakadóan ellentmondásba keveredett. Bűnössége a lőfegyver birtoklásában álláspontja szerint nem állapítható meg kizárólag annak alapján, hogy a bíróság szerint „látható helyeken” lelték fel a lőfegyvereket. Egyébként a kézfegyver esetében, mely egy szekrény tetejéről került elő, még a „jól láthatóság” is megkérdőjelezhető. A vádlott védekezése ebben sem került ellenőrzésre és ezáltal megdöntésre sem.

[9] Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy az ítéltábla a vádlottat a lőfegyverrel visszaélés büntette vádja alól a Be. 566. § (1) bekezdés c) pontja alapján – mivel nem bizonyított bűncselekmény elkövetése – mentse fel.

[10] Az enyhítés körében azt fejtette ki, hogy bár az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során helytállóan vette számba, és jelölte meg a vádlott javára jelentkező enyhítő körülményeket, de túlzottan nagy súllyal vette figyelembe a vádlott terhére súlyosító körülményként azt, hogy büntetett előéletű, valamint, hogy a bűncselekményt a minősítő körülménybe foglalt jelentős mennyiség alsó határát 8,6-szorosan meghaladó mennyiségű kábítószerre követte el. A vádlott korábban merőben más jellegű cselekmények elkövetése miatt került összeütközésbe a törvénnyel, két cselekmény esetében már azóta tetemes idő is eltelt. A megállapított büntetés mértéke vélekedése szerint nem tükrözi kellően a vádlott javára írható enyhítő körülmények súlyát, így azt, hogy a kábítószer birtoklásában beismerte a cselekmény elkövetését, és ezzel nagy mértékben hozzájárult az eljárás eredményes lefolytatásához, illetve, hogy a vádlott élettársi kapcsolatban, rendezett életkörülmények között él.

[11] Minderre tekintettel az enyhítő szakasz alkalmazásával a törvényi minimumnál enyhébb, börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabását látta indokoltnak. Összességében azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, és elsősorban a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény jogi minősítését módosítsa, valamint a löfegyverrel visszaélés büntettének vádja alól a vádlottat mentse fel; másodsorban a vádlottal szemben kiszabott 7 év börtönben letöltendő szabadságvesztés büntetést és ehhez igazodóan a közügyektől eltiltás büntetés mértékén enyhítse.

[12] A másodfokú nyilvános ülésen a védő a perbeszédét a fellebbezése írásbeli indokolásával egyezően, azt összefoglalva tartotta fenn.

[13] A vádlott felszólalásában elmondta, hogy az ítélet enyhítését kéri, mert normális körülmények között él, dolgozik, párjával gyermeket várnak. de a terhesség még korai stádiumban van.

[14] Az utolsó szó jogán a vádlott nem kívánt nyilatkozni.

[15] A fellebbezések nem alaposak.

[16] A jogi minősítésen keresztül a tényállást is támadó védelmi perorvoslatokra figyelemmel a felülbírálat a Be. 590.§ (1) bekezdése alapján teljeskörű volt, ezért a másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében bírálta felül.

[17] Ennek keretében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárását a perrendi szabályok megtartásával folytatta le.

[18] Az ügyben a Be. LXXVI. Fejezetében írtak figyelembevételével előkészítő ülést tartott.

[19] A Be. 163. § (2) és (3) bekezdésben rögzített tényállás tisztázási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett.

[20] Szemben a védő érvelésével, a vádlott elfogásakor készült rendőri jelentésbe foglalt terhelti nyilatkozatot az ügyben nem vette figyelembe bizonyítékként. Ennek magyarázata az, hogy a jelentésben arra vonatkozó adat, hogy a vádlottat kioktatták volna a Be. 185.§-ban foglalt törvényes jogaira nézve, nincs, és e nyilatkozatát később, szabályos eljárási környezetben már nem tartotta fenn, így bizonyítékként sem volt értékelhető. Az elsőfokú bíróság is ennek megfelelően járt el, csak az egyéb, törvényes bizonyítékokat vonta értékelés alá.

[21] Az okiratokat – ideértve az annak minősülő fényképfelvételeket is, és az egyéb iratokat – ismertette, és az igazságügyi szakértői véleményeket is tárgyalás anyagává tette.

[22] A személyi körülményeket [Be. 561. § (3) bekezdés b) pont] az ítéltábla a főügyességgel egyetértve az alábbiakkal pontosítja:

[23] A 3. oldal első (az ítélet [2] számúként megjelölt) bekezdésében az előéleti adatok közt feltüntetett Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 9.Bpk.825/2018/2. számú határozata helyesen 2018. augusztus 9. napján emelkedett jogerőre.

[24] A tényállásnak a Be. 592.§ (2) bekezdés b) és c) pontjaiban írt - hiányosságból és iratellenes megállapításból eredeztethető - részbeni megalapozatlansági hibáit a másodfokú bíróság a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében eljárva – az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő iratok tartalma alapján - a következők szerint küszöböli ki:

[25] A [4] bekezdésben rögzített kábítószeres mennyiségi adatait (mint mindenben helytelen) mellőzi, helyettük rögzíti, hogy

[26] – 96 darab, összesen 16,1 gramm – a jelentős mennyiség alsó határának 80,5%-át kitevő - MDMA hatóanyag-tartalmú tabletta

[27] – 143,36 gramm tömegű, összesen 71,6 gramm – a jelentős mennyiség alsó határának 716%-át kitevő - amfetamin hatóanyag-tartalmú por

[28] - 0,16 gramm tömegű, 0,02 gramm - – a jelentős mennyiség alsó határának 0,05%-át kitevő - kokain hatóanyag-tartalmú por és

[29] - 45,86 gramm tömegű, 0,1 gramm – a jelentős mennyiség alsó határának 0,08%-át kitevő - totál-THC tartalmú kannabisz növényi ágvégződés

került lefoglalásra.

[30] A kábítószer méréséhez és kiadagolásához szükséges eszközöket pontosítja akként, hogy az „örlőként” megjelölt tárgy helyesen növényörlő, amely kannabisszal volt szennyezve, a mérlegről kannabisz, kokain és amfetamin maradványa volt kimutatható. A kiadagoláshoz szükséges tárgyak között 147 darab simítózáras tasak és további 60 darab kisméretű nylon tasak került lefoglalásra.

[31] A bekezdés utolsó előtti sorában összesített, a vádlottól lefoglalt és továbbértékesítésre szánt kábítószer a jelentős mennyiség alsó határának helyesen 796,6%-a, azaz csaknem nyolcszorosa.

[32] Az így korrigált tényállás már minden tekintetben megalapozott, mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében írt megalapozatlansági hibáktól, és az a vádlott tagadásával szemben álló részében is a bizonyítékok okszerű és törvényes mérlegelésén alapul, így a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[33] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét a szükséges mértékben teljesítette, számot adott valamennyi bizonyítékról és ezen belül arról is, hogy a vádlott vallomását milyen okok miatt nem találta elfogadhatónak.

[34] A lefoglalt kábítószeresek típusát, mennyiségét és tiszta hatóanyag-tartalmát a védelem az eljárásban nem tette vitássá.

[35] Hasonlóképpen nem lehetett vita tárgya az sem, hogy a vádlott életvitelszerű tartózkodási helyén tartott házkutatás során honnan és milyen formában kerültek elő a kábítószeresek és egyéb – csomagolásra, kiszerezésre, mérésre szolgáló – eszközök, valamint a készpénz.

[36] Mindezekre vonatkozó tények a házkutatási jegyzőkönyv és a – helyesen – lefoglalási (nem pedig „foglalási”) határozatok, a kábítószereseket érintően pedig az igazságügyi vegyész szakértői vélemény megállapításai alapján voltak megállapíthatók.

[37] Az elsőfokú bíróság azonban a kábítószeresek mennyiségi adatait a vádirati tényállást kritika nélkül átvéve rögzítette, és ezért elkerülte a figyelmét, hogy azok közül az amfetamin tiszta hatóanyag-tartalma elírás miatt eleve hibás volt, a kannabisznál – a többitől eltérően - nem a hatóanyagot, hanem a teljes („bruttó”) mennyiséget határozta meg, és azt is hibásan.

[38] Mindezen túlmenően a mért eredményt már az igazságügyi szakvélemény sem a hasonló vizsgálatoknál irányadó szabályoknak megfelelően véleményezte. A szakvéleményeket jegyző szakértő ugyanis önkényesen eltérve az eddigi, a Be. 7.§ (4) bekezdésében írtakon alapuló – a bírósággal egyeztetett, és évtizedek óta követett - szakértői gyakorlattól, figyelmen kívül hagyta a mérési hibahatár jelentőségét (és így – a vádlott javára értékelve e bizonytalansági tényezőt) azt nem vonta le a mért mennyiségi adatból, másrészt úgy ítélte meg, hogy a nem mért, hanem csak becsült hatóanyagokat az egyébként is jelentős mennyiségekhez képest nem szükséges az értékekhez hozzáadni.

[39] Az elsőfokú bíróság pedig anélkül állapította meg a vádirattal egyező tényállását, hogy a szakértői vélemény adatait ellenőrizte volna.

[40] Mivel az szakértői vélemények a mérési és becslési adatokat a vélemény-részt megelőzően szabályosan feltüntették, nem volt akadálya a megfelelő korrekciók másodfokú bíróság általi elvégzésének.

[41] - Az MDMA tabletták formájában került lefoglalásra. Az összesen 96 darab tablettából 90 darabnak a tömege 47,83 gramm volt, hatóanyag-tartalma $35,1 \pm 2,1$ tömegszázalék, vagyis (a mérési bizonytalanságot a vádlott javára értékelve) 15,8 gramm, míg a fennmaradó 6 darabé 0,3-1,32 gramm közé volt tehető becsléssel, így az 0,3 gramm, a hatóanyag-tartalom mindösszesen 16,1 gramm volt;

[42] - az amfetamin por 137,74 gramm tömegű volt, hatóanyag-tartalma $53,9 \pm 4,2$ tömegszázalék, azaz (a mérési bizonytalanságot a vádlott javára értékelve) 68,5 gramm volt;

[43] - a 0,16 gramm tömegű kokain becsléssel megállapított hatóanyag tartalma 0,02-0,14 gramm, azaz a fenti elvek alapul vételével 0,02 gramm volt, míg

[44] - a kannabisz tömege 45,86 gramm volt, becsült hatóanyag-tartalma 0,1-9,2 totál-THC, azaz 0,1 gramm totál-THC volt.

[45] A kábítószeres összesített hatóanyag-tartalmát is ezen mennyiségi adatok figyelembevételével, a Btk. 461.§ (1) és (2) bekezdésében írt mennyiségi határok alapján számolta újra a másodfokú bíróság.

[46] Ugyancsak a szakvélemény, valamint a lefoglalási határozat alapján pontosította a lefoglalt tárgyak egyes jellegzetességeit, a kiszerezést szolgáló tasakok darabszámát – mert mindennek a minősítés tekintetében jelentősége volt.

[47] Az igazságügyi fegyverszakértő megállapításait sem vonta kétségbe a védelem.

[48] Ezt meghaladóan az ügyben olyan személy, aki akár kábítószer vevőként, akár a bűncselekményeket más módon észlelőként tanúként lett volna kihallgatható, nem volt. A vádlott által hivatkozott személy pedig – aki állítólag a tőle lefoglalt kábítószer megőrzésre átadta neki - 2020. nyarán elhunyt, így a tárgyalás során, amikor a vádlott először hozakodott elő a nevével, már nem volt idézhető, az esetleges rokonokról pedig (akik a lőfegyverek kapcsán lehetséges elkövetőként jöhettek volna számításba) maga a vádlott sem szolgáltat konkrétumokkal.

[49] Ily módon az elsőfokú bíróságnak a vádlott vallomása, valamint az egyéb objektív bizonyítékok – rendőri jelentések, házkutatási jegyzőkönyv, helyesen lefoglalási (nem „foglalási”) határozatok, más iratok (különös tekintettel a házból lefoglalt füzetre, a készpénz vonatkozásában bemutatott iratokra) a mobilkommunikációs eszközről nyert adatok, valamint az ezekre támaszkodó informatikai szakvélemény - egybevetésével kellett állást foglalnia abban a kérdésben, hogy a lakásból lefoglalt kábítószeres és kábítószerrel összefüggésbe hozható tárgyak, valamint a lőfegyverek kinek a tulajdonát képezték.

[50] A kábítószerrel összefüggésben az elsőfokú bíróság elsőként a vádlott önmagának ellentmondó vallomásait vizsgálva, helyes érvek mentén jutott arra a következtetésre, hogy az nem fogadható el.

[51] E körben valóban szembetűnő alapvetés, hogy a vádlott a nyomozás során még nem hivatkozott arra, hogy a kábítószer másé volna, ezzel először csak a tárgyaláson, valamennyi lehetséges bizonyíték ismeretében állt elő, ráadásul olyan személyt megnevezve tulajdonosként, aki védekezésének előterjesztése idején már meghalt. A védekezés azonban nem csak, és nem is elsősorban emiatt hiteltelen.

[52] Az, hogy másnak a rábízása alapján kerül az elkövető birtokába a kábítószer, hasonló ügyekben tipikus és tömegesen előforduló hivatkozás, amely az ítéltábla jelen tanácsának gyakorlatában még egyetlen egyszer sem bizonyult valónak. Az ilyen védekezést eleve csak olyan esetekben lehetne komolyan venni, ha azt a vádlotti vallomáson kívül más, hitelesebb bizonyíték is alátámasztja, ilyen azonban a jelen ügyben sem volt. Fontos e vonatkozásban megjegyezni, hogy a védelmi állásponttal szemben bizonyíték alatt nem csak közvetlen – vallomásokból vagy iratokból – nyerhető adatok, hanem éppen a hasonló ügyek jellemzően bizonyíték-szegény volta miatt elsődlegesen közvetett bizonyítékok, azaz a ténybeli következtetések értendők. Az elsőfokú bíróság is ilyen módszerrel – helyesen – vetette el a vádlott tárgyalási hivatkozásait.

[53] A vádlott által megnevezett, a tőle csak pár házzal odébb lakó tanúl-gyel állítása szerint korábban távoli szomszédi kapcsolatban állt, előfordult, hogy tanúl – aki autószerelő volt – javította meg az ő gépjárművét. Nem voltak barátok, más oldalról viszont nem is állt fenn köztük semmilyen olyan függőségi viszony sem, amely okot adott volna arra, hogy a nevét, sőt, még azt is, hogy rábízás folytán volt nála a kábítószer, eltitkolja. Ellenkezőleg: érdekei éppen azt kívánták volna meg, hogy ezt, mikor már az első kihallgatása során nyilvánvalóvá vált előtte, hogy milyen súlyos bűncselekménnyel gyanúsítják, a hatóság előtt felfedje. A rábízás megtörténtét cáfolja ezen kívül az, hogy a milliós értékű kábítószert tanúl miért csak a vele ismerősi viszonyban álló vádlottra bízta volna, miért nem olyan személyre, akivel egyértelműbb a bizalmi kapcsolat. A vádlott arról sem adott számot, hogy konkrétan mi volt a megállapodás köztük: a rábízást adott körülmények között, vagyis a felületes ismeretség miatt szívésség aligha indokolta, ilyenre a vádlott maga sem hivatkozott. Állítása szerint azért vette át a kábítószert, mert „úgy gondolta”, hogy majd valami neki is jár belőle. Csakhogy ilyen jelentős kockázatot egy bizonytalan, nem is konkretizált ellenszolgáltatásért elvállalni úgy, hogy esetleges lelepleződés esetén a tényleges tulajdonos helyett még a súlyos következményekkel is neki szembenéznie, teljesen ésszerűtlen emberi magatartás. Emellett, ha valóban csak rábízás folytán volt nála a kábítószer, azt miért különítette el, miért helyezte azokat el szerteszét a ház különböző pontjain külön (az nem elfogadható válasz erre, hogy „azért, hogy ne legyenek együtt”), ráadásul olyan helyekre téve, ahol rajta kívül más is – pl. élettársa – hozzáférhet, megtalálhatja, ezzel ő(ke)t is veszélynek téve ki. Még kevésbé világos és ésszerű, hogy a kábítószer őrlőt és más, csomagolásra szolgáló tárgyakat milyen megfontolásból tárolta a kábítószerektől elkülönítetten, jól látható helyeken, és végül, de nem utolsó sorban, hogy a vádlott a rábízott kábítószerből miért fogyasztott, hogyan számolt volna el ezzel a megbízója felé. Az ilyen irracionális magatartásra csak egy logikus válasz adható, mégpedig az, hogy nem tanúlé volt a kábítószer, hanem a vádlotté.

[54] A kábítószeresek sokfélesége, mennyisége (a közel 300 adagnyi többfajta drog), a kannabisz őrlő (mely még feldolgozatlan kannabisz ágvégződések közvetlen fogyasztására – marihuánás cigaretta készítésére – alkalmassá tételét szolgálja), a nagyszámú, kis kiszerelést szolgáló csomagolóanyagok és a mérleg (felülete szintén szennyezve) pedig azt bizonyítják, hogy a vádlott a kábítószer értékesítésre szánta. Erre további bizonyítékok szolgáltak az, hogy a vádlott szervezetében MDMA hatóanyaga nem is volt kimutatható a toxikológiai vélemény szerint, vagyis ilyen kábítószer nem fogyasztott; a lakásban lefoglalt nagy mennyiségű készpénz és a mobiltelefonból nyert sms-ek, valamint a kiterjedt ismeretségi kört igazoló (köztük számos rendszeres) híváskapcsolat léte.

[55] A nyomozó hatóság által lefoglalt füzet különböző neveket, és mellette azonosíthatóan pénzüsszegeket sorol, a legkisebb összeg 2.500 Ft (éppen olyan összeg, mint amelyet a vádlott egy adagnyi kábítószer – kannabisz, amfetamin vagy speed – szokásos piaci áráként megjelölt), de van köztük 140.000 Ft-os tétel. Az ilyen jellegű „kimutatás” megint csak nem szokatlan a kábítószerrel kereskedők körében, ezzel saját bevételeiket, rendszeres, megbízható vevők esetleg göngyölített tartozásait tartják nyilván. A füzetben szereplő egyes nevek a vádlott sms-váltásai között is feltűnnek. Ezt is helyesen értékelte tehát a törvényszék a kereskedés bizonyítékaként, függetlenül attól, hogy a kézírás azonosítása szakértő útján nem történt meg. A lényeg ugyanis az, hogy senki más nem került a nyomozó hatóság látókörébe, mint olyan személy, aki az adott ingatlanban kábítószer értékesítő tevékenységet végezne, egyedül a vádlott, így, ha ténylegesen nem is ő vezette e bevételeket (hanem pl. az élettársa), azokról nyilvánvalóan tudnia kellett.

[56] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a vádlott által csatolt TippMix szelvények alapján kifizetett összegek és a lefoglalt összegek között összefüggés nem igazolható minden kétséget kizáróan. A nyomozó hatóság megkeresésére a Szerencsejáték Zrt. által adott válaszból kiderül ugyanis, hogy a szelvényeket mikor, melyik bizományos értékesítette. Így pl. a 2019. január 17-én vásárolt öt darab szelvényt két különböző értékesítőnél, de több különböző időpontban – így a utcai-i bizományosnál pl. 12:47-kor, 15:15-kor, 15:36-kor került értékesítésre, de 15:41-kor (pár perccel az előbbi után) már egy tatabányai bizományosnál – ugyanígy más napokon is különböző időpontokban és helyszíneken. Mindez alappal támaszt kétségeket aziránt, hogy a szelvényeket valóban a vádlott vásárolta volna, egyrészt mert teljesen ésszerűtlen, hogy ugyanazon a napon különböző helyszíneken, több különböző időpontban vásároljon valaki játékszelvényeket, másrészt, mert egyes esetben fizikai képtelenség is majdnem ugyanazon időpontban két egymástól távoleső városban tartózkodni. Ez pedig azt is alappal kérdőjelezi meg, hogy a kifizetett nyeremények is őt illették volna.

[57] Ami a lefoglalt pénzüsszeg egy részének a vádlott akkori élettársa édesanyjának tulajdonát állító vádlotti nyilatkozatot illeti, a becsatolt, tanú2 lakossági folyószámlájának 2018. október 24. és 2018. december 20. napja közti összesen 159.000 Ft összegű terhelései semmiképpen nem alkalmasak annak hitelt érdemlő alátámasztására, hogy az első készpénzfelvétel után három, de az utolsótól számítva is több mint egy hónappal később miért volt a pénz a vádlott többi pénzével együtt a házban. A felvett kisebb összegek sem arra utalnak, hogy azokat a vádlott gyűjtögette volna, az inkább kiadási rendeltetésű - megélhetésre, háztartásra, vagy a kétszer, a hónap ugyanazon napja körüli időpontban felvett 38.000-38.000 Ft esetén valamilyen tartozásra - fordítandó összegeknek tűnnek.

[58] A kiterjesztett hatályú vagyonek Kobzás 2014/42/EU irányelvben meghatározott funkciója a bűnözés elleni hatékony küzdelem érdekében az, hogy az elkövető bűnösségének megállapítása esetén a konkrét bűncselekménnyel kapcsolatos vagyon mellett meghatározott feltételek esetén az elkövető *további vagyona* is elkobozható legyen.

[59] Ezen uniós jognak való megfelelés célolta az elsőfokú bíróság által is alkalmazott Btk. 74/A.§-ában írt szabályok törvénybe iktatását, és így a vagyonek Kobzás (az elkövetés idején már hatályban volt rendelkezések szerint) kiterjed arra a vagyonra is, amit a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés elkövetője a bűncselekmény elkövetésének ideje alatt szerzett. Amennyiben azonban bizonyítást nyer, hogy a vagyon nem bűncselekményből származik, a vagyonek Kobzás nem rendelhető el.

[60] Ezzel szemben a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a vádlottnak nem sikerült – kétséget kizáróan - bizonyítania a pénzösszeg származását, és így annak terhe a vádlottra esik, vagyis a tőle lefoglalt teljes összeg változatlanul fennálló törvényi vélelem alapján vagyonek Kobzás alá esik.

[61] Az elsőfokú bíróság ugyanilyen módszerrel vetette el a vádlottnak a löfegyverekre vonatkozó védekezését is. Bár a vádlott állítása szerint a házban élettársa és családtagjai „fordultak meg”, azt életvitelszerűen és érvényes jogcímmel a vádlott használta. Helyesen mutatott rá a törvényszék arra, hogy a fegyverek látható helyen voltak (a puskát a radiátornál, a kézfegyver egy dobozban a szekrény tetején), így arról, hogy a házban vannak úgy ráadásul, hogy neki engedélye a tartásukhoz nincsen, mindenképpen tudnia kellett. Emellett egyszerűen érthetetlen, ha valaki más helyezte volna el azokat a házban, miért tette volna: milyen oka lehet valakinek egy értékes fegyvert valamely más rokonához odavinni, és (ráadásul a tudta, beleegyezése nélkül) nála hagyni. Ilyet senki nem csinál, ez a vádlotti érvelés minden józan megfontolást nélkülöz.

[62] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a másodfokú bíróság álláspontja szerint a bizonyítékok törvényes, logikus és észszerű mérlegelésén alapult, a felmentésért bejelentett védelmi fellebbezés, amely ezt támadta a vádlotti védekezés elfogadtatását célozva, a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

[63] Az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és a cselekményeinek jogi minősítése is helyes, az összhangban áll a bírói gyakorlattal, és a Kúria értelmezési iránymutatásaival is.

[64] Az 1/2007. Büntető jogegységi határozat IV. pontja szerint a kereskedéssel elkövetés magába foglal minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is. E körben a Kúria az alábbi esetjogi értelmezése tekintendő irányadónak:

[65] - amennyiben a terhelt nagy tételben vásárol továbbértékesítés céljára kábítószer, kábítószer csomagolására, hígítására, adagolására szolgáló eszközökkel rendelkezik, cselekménye kereskedelemnek minősül [BH2015. 324.].

[66] - a kábítószer kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése önmagában is kereskedésnek számít, ezért az ezt tanúsító elkövető cselekménye nem kísérlet, hanem befejezett bűncselekmény [BH2017. 144.].

[67] Az elsőfokú bíróság következőképpen kifogástalanul helyezkedett arra az álláspontra, hogy a vádlott magatartása a Btk. 176. § (1) bekezdésében írt különféle elkövetési módok közül a befejezett „kereskedés” megállapítására alkalmas, ennek feltüntetését azonban a bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61/2008. BK vélemény 3. a) pontjában írtak ellenére elmulasztotta, ezt a másodfokú bíróság pótolta.

[68] A lőfegyverrel visszaélés minősítése helyes és törvényes, legfeljebb annyi kiegészítést indokolt tenni, hogy az egységes bírói gyakorlat szerint természetes egység jön létre, ha az elkövető egy időben vagy egymást követően több lőfegyverre nézve valósít meg akár ugyanolyan, akár különböző elkövetési magatartást (készít, tart, átad) anélkül, hogy újabb jogellenes állapotot hozna létre (EBD2018. B.25., BH1978. 509.). Így a tartott lőfegyverek száma önmagában valóságos bűnhalmazatot nem eredményez.

[69] A büntetés kiszabása során jelentős körülményeket az elsőfokú bíróság alapvetően feltárta, azokat azonban – a mára már kialakult büntetéskiszabási gyakorlatnak megfelelően – a következők szerint kell korrigálni:

[70] A kábítószer-kereskedés elszaporodottsága további súlyosító körülmény, mivel – az ilyen elbírált ügyek számából kiindulva - köztudomásúan magas a hasonló bűncselekmények aránya, különösen a főváros területén. [56/2007. Bkv. III/11.]

[71] Ellenben a mennyiség – más, azonos tárgyú ügyekkel érintett mennyiségi adatokkal egybevetve – nem tekinthető a jelentős mennyiség alsó határát oly mértékben meghaladónak, hogy azt a vádlott terhén lehetne értékelni.

[72] Emellett – kisebb súllyal – enyhítő körülmény, hogy a vádlottnak felrótt kábítószer nem került ki a feketepiaci forgalomba.

[73] Az így helyesbített bűnösségi körülmények között is egyértelmű, hogy a vádlott terhén jelentkező súlyosító körülmények nyomatéka jóval meghaladja a csekély súllyal latba eső enyhítő körülményekét, így a kiszabott szabadságvesztés büntetést – a halmazati szabályok szerint irányadó 12 év 6 hónap tartamú büntetési középértékhez képest – nem tekinthető eltúlzottan enyhének sem, de még kevésbé súlyosnak.

[74] A vádlott bűncselekmények elkövetése óta eltelt alig két év alatt tanúsított magatartása előéletére figyelemmel még nem bizonyítja azt, hogy valóban szakított volna korábbi, erősen kifogásolható életvezetésével.

[75] Ezért a törvényi minimumot meghaladó 7 év szabadságvesztés messzemenően szükséges, egyben arányos büntetés, hasonlóképpen a közügyektől eltiltás ehhez igazodó 6 éves tartama is. Sem számottevő súlyosításra, sem pedig mérséklésre lehetőséget a másodfokú bíróság nem talált, így a joghátrányt érintő fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[76] Törvényes volt a végrehajtási fokozat és a feltételes szabadság legkorábbi időpontjának meghatározása.

[77] Minthogy a vádlott a lefoglalt pénzösszeg törvényes eredetét nem bizonyította, így az az elsőfokú bíróság által helyesen megjelölt törvényhely (Btk. 74/A.§ (1) bekezdés b) pont) alapján – mint a kábítószer-kereskedés ideje alatt szerzett vagyon – vagyonekobzás alá esik.

[78] A beszámításra vonatkozó döntés helyes volt, azonban helytálló a főügyészség észrevétele a beszámítható bűnügyi felügyelet tartamára nézve. Minthogy a Budai Központi Kerületi Bíróság a 2019. május 6. napján kelt 18.Bny.1030/2019/2. számú végzéssel az addig ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyelet magatartási szabályait enyhítve azokat akként módosította, hogy a terheltnek településl közigazgatási területét engedély nélkül nem hagyhatja el, a következő naptól 2019. május 15. napjáig tartó (és ekkor meg is szüntetett) bűnügyi felügyeletet a Btk. 91.§ (1) bekezdésére figyelemmel a szabadságvesztésbe beszámítani nem lehet.

[79] A bűnjelekre vonatkozó rendelkezés törvényes volt, de az elsőfokú bíróság a lőfegyverek mellett elkobozni rendelt tárgyakat összesítve „kábítószereknek, kábítószerrel szennyezett tárgyakként” nevezte meg, miközben köztük van olyan is – így a 34. és az igazságügyi vegyész szakértői vélemény alapján azonosíthatóan a 37. tétel alatti -, amelyek nem ebbe a körbe tartoznak. Az Oximetolon és metándienon a szakvélemény szerint tiltott teljesítményfokozó szer, így az – az elsőfokú bíróság által helyesen megjelölt Btk. 72.§ (1) bekezdés d) pontja alapján, miután birtoklása jogszabályba ütközik – szintén elkobzás alá esik, külön megjelölése azonban a főügyészi indítvány helytálló érvei alapján feltétlenül indokolt volt.

[80] A bűnügyi költség viselésével kapcsolatos döntés módosítása is ezzel függött össze. A teljesítményfokozó szerrel visszaélés (Btk. 185.§) nem képezte a jelen eljárás tárgyát, az ügyészség emiatt nem emelt vádat, és így értelemszerűen a vádlott felelőssége sem került emiatt megállapításra. Így a szakértői díj ennek vizsgálatával kapcsolatban felmerült részének megfizetésére – megint csak osztva a főügyészség álláspontját – a vádlott a Be. 574.§ (2) bekezdése alapján nem kötelezhető, azt az állam viseli.

[81] Ezért összességében a másodfokú bíróság a Be. 604.§ (1) bekezdés b) pontja és 606.§ (1) bekezdése alapján Fővárosi Törvényszék ítéletét részben, a rendelkező rész szerint

megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta, helyesbítve a vádlott megváltozott személyazonosító okmányának számát, és rögzítve az elsőfokú ítélet meghozatalát követően elrendelt kényszerintézkedés adatait is.

Budapest, 2021. június 2.

dr. Magócsi István s.k., dr. Borbás Virág Bernadett s.k., Barabásné dr. Birinyi Andrea s.k.,

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 511.B.288/2020/15. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.32/2021/9. számú ítéletében írt változtatásokkal 2021. június 2. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2021. június 2.

dr. Magócsi István sk.

a tanács elnöke